

DIRECTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
învoială

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericicească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Augustin Bunea

La 30 Noembrie 1934, s'au împlinit 25 de ani dela moartea fulgerătoare a lui Augustin Bunea, cel mai neînfricat luptător al neamului și al Bisericii noastre în preajma războiului mondial. Părea că se năruise o stâncă, cea mai măreață și mai arătătoare din Sionul nostru și, de prăbușirea ei, a vuit înfiorător muntele, valea, văzduhul, tot cuprinsul. Deși eram atunci o națiune mică și subjugată, totuși lui Augustin Bunea i-am improvisat adevărate funerarii naționale. Pe el l-a jelit nu numai Blajul și Biserica Unită, al căror Mentor a fost, nu numai Astra și Academia Română cari se făliau că-l pot număra între membrii lor, nu numai Partidul Național căruia îi aduse servicii neprețuite, sacrificându-și tot viitorul, care ar fi putut și ar fi meritat să fie din cele mai strălucite, ci și Corpurile legiuitoare române, ba chiar și Românii din Macedonia cari ar fi dorit să le fie cel dintâi arhiepiscop român unit, chemat a-i desrobi de sub ierarhia Fanarului. Ziarele și revistele i-au închinat atâtea coloane, pline de o nesfârșită tristețe, ba s'au scos — lucru nemai pomenit la un popor ingrât ca al nostru — trei albume comemorative: unul la Vălenii de Munte; al doilea la Cluj, îngrijit de Părintele protopop Ilie Dăianu, și al treilea, cel mai complet și mai frumos, al clericilor dela Academia Teologică din Blaj, cărora le fusese adevărat părinte în zilele sale din urmă.

Cum se explică această manifestație de jale atât de neobișnuită, împărțită și de o seamă de străini, Unguri și Nemți, cari avură prilejul de a-l cunoaște?

Așa că, vreme de un sfert de veac, el fusese neîncrețat în punctele cele mai primejdite ale frontului de luptă, îmbărbătând pe toți, prin cuvântul și fapta sa pilduitoare.

Când în procesul memorandumului fusese târât la bara justiției întreg comitetul național, și prin veacul samavolnic al unui ministru de interne întreg partidul a fost declarat ca desființat, el nu s'a sfîșit să intre în rândul apărătorilor celor împrocasați.

Când lupta noastră parlamentară atât de înegalică nu a putut împiedica votarea legii Appony, el e în Martie 1907, cel dintâi care dă semnalul de alarmă, convoacă și prezidează conferințele prealabile ale unor meetinguri de protestare în toată țara, iar la meetingul din Blaj posteste el cel mai dărz cuvânt de împotrivere.

Chiar înainte de a se prăbuși în mormânt câteva săptămâni, el declara la adunarea Societății pentru fondul de teatru dela Alba-Iulia că acolo, unde se pare acum că situația noastră e rădăcină, vom ridica templul unității noastre naționale și politice; vom lupta în rânduri tot mai dese prin mii de adversități și chiar dacă s'ar rădări cerul asupra noastră, noi vom duce la câștigă cauza cea mare a neamului nostru.

Prin aceste cuvinte profetice, el se ridică vertiginos la aceeași înălțime spirituală ca și Andrei Mureșianu în „Desteaptă-te, Române“, ca și S. Bărnuțiu în nemuritorul său discurs „Românii și Ungurii“, ca și I. Cipariu în cuvântarea la inaugurarea Astei despre puterea de neață a limbei românești și ca și Ioan Rațiu, în declarația cetită în fața tribunalului din Cluj în 1894, când în numele său și al tovarășilor săi memorandumști, renunță la apărare.

Augustin Bunea n'ar fi avut, însă, curajul energic aceasta neînfrântă, dacă nu s'ar fi încreștat pe o credință religioasă neclătită. Nimeni n'a proslăvit ca el necesitatea de a avea o bise-

Frăția și adevărul

Noua contribuție a For-ului la învrăjbirea spiritelor din Ardeal

(=). Am examinat, în numărul nostru trecut, „gravele invinului ce s'au adus la Sibiu“ Agrului nostru. Așa cum le-a precizat și concretizat, în trei puncte, chiar conducerea „Frăției ortodoxe“. Credeam că de-acum vom putea închide discuțiunea asupra acestui capitol dureros din actualitatea religioasă a Ardealului. Avem atâtea de vorbit și de discutat. Lucruri de zidire sufletească și de înnoire morală, atât de necesară neamului în aceste vremuri de întunecare.

Suntem siliți, totuși, să mai zăbovim odată la aceeași moară de vânt pornită la Sibiu, pentru a măcina pe biestemații de „unlați“. „For“-ul, adevărat, aduce măciniș nou. Și-a dat seama, pare-se, că în pomenitele trei măsuri n'au fost grăunțe bune. Trecute prin sita judecății sănătoase, n'a mai rămas din ele nimica. Era deci necesar să vină cu poavară nouă. Ca nu cumva, Doamne ferește, să se oprească moara. Ce-ar face neamul fără fărina ei delicioasă? Cum ar mai putea trăi fără acest binecuvântat colb de ură și de ceartă dreptcredincioasă? Ar fi capătul veacului, nu alta.

Eticheta sub care vine noul produs al „Frăției“ este acesta: „In lături cu acordul dela Roma. — El păgubește țara și ortodoxia“. — Noi am spus în rândul trecut, că nu ne pricepem la această marfă. Să și-o macine deci Frăția cum o vrea și cum o știe. Un sfat însă îl putem da. Să-și aducă aminte de vorbele cuminți pe care le-a scris cineva, nu de mult, în ziarul „Curentul“. Un gazetar distins, care este și ortodox. Și care și-a luat ostenala de-a studia nișel această poveste. Și din studiu și-a făcut convingerea, că problema e ceva mai complicată decât își lăchiplute unele căpșoare înfierbântate. Ea nu se rezolvă nici în cafenea, nici în manifeste alarmante. Ci cu tact și cu studiu. Având înaintea ochilor legea și interesele neamului. Gălăgia otrăvii e

rică națională model și nimeni n'a închinat Sfintei Uniri cuvinte atât de mișcătoare ca dânsul în acest ziar, cu prilejul celui de al doilea centenar al actului săvârșit de mitropolitul Atanasie, de protopopii, preoții și fruntașii săi mireni de atunci. După ce înșiră binefacerile revărsate de S. Unire timp de două veacuri asupra tuturor Românilor, fără deosebire de provincie geografică și de confesiune religioasă, încheie: „Ție-ți aducem, o Sfântă Unire, omagiul recunoștinței pentru binefacerile ce în curs de două veacuri cu prisosință le-ai revărsat asupra poporului românesc“. — Pentru că ne-a sporit cunoștințele și ne-a întărit conștiințele mai mult decât atâtea alții, e vrednic să-l amintim în rugăciunile noastre și să-i spunem creștinescul: In veci pomenirea lui!
Păr. Ioan Georgescu

păgubitoare. Dacă însă Forul crede că înțelepciunea forului, a bălciului, e adevăratul judecător în astfel de procese încurcate, îl privește. Să meargă înainte. Va vedea el unde se va opri. Atâta numai: nu cumva vânând el folosul, țara să tragă ponosul. In colo: noroc la drum!

Are însă noul făt al For-ului un moț în frunte, care trebuie privit ceva mai deaproape. E legat de moșiunea dela Sibiu. Se sbârlește urât la congresul Agrului dela Lugoj. Precizează însă de minune raporturile în care se găsește „Frăția“ cu marele suveran al lumii: adevărul. Și ne arată felul cum este tratată, de același For, pretențioasa cucoană, care se cheamă: demnitatea.

„E vorba, înainte de toate — glăsuște Forul — de ofensiva catolicismului agresiv... Proba cea mai nouă ni s'a servit la Congresul Agrului dela Lugoj, unde Episcopii unlași, împreună cu Episcopii unguri, au patronat, sub președinția ministrului Valeriu Pop, o serie de atacuri violente și au votat o moșiune provocătoare față de Biserica noastră și Statul românesc“. — Cititorii noștri sunt rugați să nu rădă. Fiindcă urmează numai decât „trei fapte concludente“, cari justifică această sentință teribilă. Trei. Asta e numărul For-ului. Iată-le:

„1. Perorația revoltătoare a dlui prof. Dr. Titu Mălăiu, împotriva P. S. Episcop-martir Roman Ciorogariu dela Oradea; 2. Cererea, formulată într-o revărsare de ură nestăpânită, ca Biserica unită să ia locul Bisericii ortodoxe la săvârșirea serviciilor divine oficiale, cu ocaziunea serbărilor naționale; 3. Somațiunea, cu adevărat fără pereche, adresată Statului românesc, de a elibera «fondurile școlare și religioase». Iată cine provoacă, iată de unde vin urile și învrăjbirile!“

Rugăm din nou să nu rădeți. Aceste enormități nu-s iscălite de un cutare domn Matei. Chiar dacă printre șire se zăresc unghilele lui de... leu, ele totuși vin sub firma „Frăției ortodoxe“. Prin urmare: luați-le în serios!

Treceți ușor peste „somațiunea fără pereche“ dela punctul 3. Am găsit-o și în „răspunsul“ pe care l-am cernut în numărul nostru trecut. De prisos să mai pierdem vremea de geaba. — Pentru punctul 1. trimiteți pe Foriști la gazetele din zilele ce au urmat congresului dela Lugoj. Păr. Mălăiu a explicat atunci ce-a zis și ce-a voit. Nu a atacat nici un episcop. Ci a ilustrat o anume practică ce se deprinde față de noi. — Și de altfel, păr. Mălăiu nu e Agru.

Să ne oprim însă la punctul 2. L-am subliniat. E de importanță covârșitoare. Arată, că Forul n'are respect față de adevăr. Il pălmuește în față. Conștient. Și în văzul lumii.

Dr. Leon Sârbu, spiritual seminarial și Dumitru Neda, prof. de teologie în Blaj. Din vecini a fost pâr. Ungureanu, parohul Secășeni-lor apropiati. După masă s'au primit membrii noi ai Reuniunii Sf. Maria din loc. Cele trei cuvântări ale trimișilor dela Blaj au evidențiat valoarea spirituală a jertfelor aduse în comun, de uniții și ortodocșii din comună, pentru clădirea acestui locaș de rugăciune, insistând asupra datorinței de a trăi în spiritul învățărilor de mântuire ce se vor da aci. — Pâr. I. Șarlea, preotul locului, a dat dovada de ce se poate face în scurtă vreme cu o mână de creștini de bine, părințește conduși.

4 În central de cale ferată, care este Simeria (eparhia Lugojului), Duminică de 11 Noembrie c., a însemnat o noutate și un început dintre cele mai îmbucurătoare pentru tot sufletul creștinesc: grație stăruințelor pâr. Viorel Muntean din Turdaș, și înțelegerii superioare a Administrației C. F. R., s'a deschis o frumoasă Capelă pentru credincioșii noștri de acolo. Bucuria localnicilor a ridicat-o mult și prezența pâr. Nicolae Brînzeu, canonicul dela Lugoj, care a binecuvântat acest lăcaș de închinare, încunjurat fiind la altarul Domnului de preoții prot. Aug. Radu (Deva), prot. Valer Paveloni (Orăștie), prof. S. Ciomașiu (Orăștie) și pâr. V. Munteanu, în asistența unui public select și numeros (între cari și reprezentanții bisericilor: ortodoxă, romano-catolică și reformată). Răspunsurile corale le-a dat corul bisericii noastre din Orăștie de sub conducerea prof. V. Bora. — Fie să putem încresta cât mai multe atari momente din viața bisericii noastre!

5. În aceeași zi, și tot în eparhia Lugojului, biserica noastră a avut parte facă de o bucurie: s'a binecuvântat, prin pâr. Ioan Jenea, canonic, noua capelă română unită în Ocna de fier, o așezare mișteră la câțiva kilometri de Bocșamontană (jud. Caraș). Cele 200 și mai bine de credincioși, din daniile cărora s'a ridicat și împodobit noul lăcaș de închinare, sunt convertiți dela ortodoxie. Pe lângă multă altă lume din loc și din împrejurimi, la acest

praznic luminat au luat parte și pâr. Emil Sas din Bocșa, pâr. I. Covrig din Ildia și pâr. I. Măxer din Reșița. — La mai mult s'ajute Domnul!

Colectă pentru Agru. Este inutil să mai vorbim de necesitatea Agru-lui și de rolul important pe care îl are în desfășurarea vieții noastre bisericești. Azi și în viitor. — De aceasta trebuie să fim și suntem convinși cu toții. Urgia ce pe nedreptul se pornește, tot mai întesită, împotriva bisericii noastre, va convinge acum și pe cei mai târziealici dintre noi.

De aci și datorită, pentru unul fiecare, de-a colabora cu toată puterea la întărirea și înaintarea continuă a acestei asociații. Fiecare, în cercul său de activitate, trebuie să facă apostolie pentru ea. Cu vorba și cu fapta. Cu îndemnul și cu pilda. — Peste câteva zile vom avea un prilej admirabil de-a ne arăta adevăratele sentimente și puteri de acțiune creștinească. Prin stăruitoare scrisori circulare, Corul nostru episcopesc a rânduit ca în 6 Decembrie, la sărbătoarea sf. Nicolae, să se facă, în toate parohiile provinciei noastre bisericești, **colectă pentru Agru.** Dapăce în biserică se va fi explicat însemnătatea mare a jertfei modeste ce se cere credincioșilor. Așa cum se spune în pomenitele circulare, în care se arată și alte mijloace de-a veni în ajutorul Agrului (serbări etc.).

Nu credem că e necesar să mai adaogăm ceva la aceste îndemnuri imperative ale Ierarhilor noștri. Ele sunt pornite dintr'o înaltă înțelegere a nevoilor și trebuințelor noastre vitale. Observăm doar atâta: dacă aceste îndemnuri stăruitoare nu vor avea răsunetul dorit, Agru nu va mai fi în situația de-a merge înainte pe drumul apucat. Fiindcă are nevoie de mijloace materiale: Fără ele nu poate activa. Dar, deocamdată, plățirea taxei de membru nu este izvor de venit suficient. E și suspendată pentru membrii ajutători. Ergo...

De sigur, vremurile sunt grele și sărăcia

mare. Dar chiar de aceea e necesară jertfa. Și chiar de aceea, acum se vedește cu adevărat credința vie și hărnicia rodnică a preoților și fruntașilor noștri agriști. Colecta din 6 Decembrie este barometru spiritual. — Sperăm că va arăta vreme bună!

Știri mărunte

Bunăvoință regală. Cu prilejul serbărilor agriste dela Lugoj Majestatea Sa a intimat pâr. episcop Alexandru al Maramureșului și celor prezenți, că ține să facă eparhiei de Nord cadoul întregirii Capitulului său cu încă trei membrii. *Ultima circulară (X) episcopescă dela Baia Mare aduce acum vestea îmbucurătoare, că rescriptul ministerial în cauză a sosit deja, așa că înalta bunăvoință regală e prinsă în acte, asigurând, și încă pentru anul bugetar în curs, complectarea capitolului maramureșan la numărul de staluri prevăzut în Decretul de înființare.* — În felul acesta și-a subliniat Soveranul cu fapta semnificativele cuvinte rostite la banchetul dela Lugoj.

Personale. Ven. Ordinariat al Maramureșului a făcut mai nou următoarele numiri de administratori parohiali: pâr. Gavril Ardelean dela Cămarzana, la Cavnicul de jos; pâr. Vasile Mărieș din Rona, la Strămtura; nouhironișii: Florian Sabou preot la Ieud, iar pâr. Ioan Cudan la Cămarzana.

Mai sunt și astăzi Mecenați. Unul dintre aceștia e Preasf. Valeriu al Orăzii. Pe lângă atâtea altele, de numele pâr. episcop orădan se leagă două noi și însemnate faceri de bine: a donat Institutului Botanic din Cluj un teren de aproape un jugăr dela Stăna din Vale, la o altitudine de 1200 m., unde s'a și aranjat deja o stațiune meteorologico-ecologică, și unde se vor putea ținea cursuri de vară pentru iubitorii de științe naturale. Și tot grație marinosității Preasf. Sale la 1 Nov. c. s'a putut deschide, în Capitală, un *Cămin pentru adăpostirea tinerilor noștri cari își urmează studiile la vre-una din marile școli bucureștene.*

rile dogmatice nu pot fi socotite ca actuale din punct de vedere religios. (Als religiös nicht aktuell empfunden werden). Concluzia finală:

„Rămânând la principii, și prin urmare făcând abstracție de dificultățile de ordin psihologic și doctrinal, (caută să mărturisim) că *Bisericii catolice romane — singura care în interiorul propriilor frontiere posedă o autoritate supranațională și inviolabil ancorată în Tradiție, — ar trebui să-i revină inițiativa și diriguirea acestei mișcări devenită necesară în urma unui destin providențial.*” (Sublinierile sunt ale autorului însuși).

Așa crede un ortodox de elită. Și noi vedem în crezul acesta mijlul unor zori după cari nu poate urma decât răsăritul soarelui și viața. — Gândurile drepte își fac și ele alvie.

Buni și răi

— La problema celor ce învață pe alții —
de **Gavril Todica**

I.

Nu de mult, distinsul publicist francez Jean Carrère, în volumul său „*Les mauvais maîtres*” trăgea la răspundere, chema la bara justiției morale-sociale, pe mulți dintre scriitorii cel mai consacrați ai literaturii franceze. Prin învățător (maître) autorul înțelegea pe cel care ne mână, care ne arată calea vieții.

Poeții și marii scriitori, cari prin verbul lor inspirat ne arată căi bune, ne întăresc în suportarea greutăților vieții, ne ridică moralul și ne împing spre concepția sănătoasă, în care voința triumfă asupra patimilor nesănătoase; sunt învățători buni.

Învățătorii răi sunt aceia, cari având darul de a seduce oamenii prin farmecul sau strălucirea imaginației și arta lor de exprimare, cedează tuturor pasiunilor vieții ușoare, exaltă plăcerile vulgare propagând slăbiciunea morală, egoismul, cupiditatea, desfrâul, fiorii maladivi ai simțurilor.

Spre deosebire de Carrère, eu cred că învățătorii absolut răi nu există. Chiar și în operele celor mai răi surprindem scăpări, schinte și momente lucide, înălțătoare de suflete. Și vice versa. În operele celor mai buni maestri întâmpinăm nu odată scăpări și eclipsări regretabile.

Carrère numără printre învățătorii răi pe Anacreon, Sapho, Euripide, Lucian, Tibullus, Catullus, Ovidius, Horatius, Suetonius, Petronius — în vechime; iar în Franța pe Villon, Montaigne, Rousseau, Chateaubriand, Balzac, Stendhal, George Sand, Musset, Baudelaire, Flaubert, Verlaine, Zola.

Ar fi ușor de arătat că în fiecare din autorii menționați sunt și părți bune. Numai din Horațiu se pot selecta sute de pagini de filozofie veselă, sănătoasă, valabilă pentru toate timpurile.

Esențialul e: *selectarea părților bune și eliminarea părților rele.*

Tot așa, Carrère pune între învățătorii buni pe Homer cu Odiseu, pe Aischil cu Prometeu, pe Sofocle cu Antigona, Virgiliu cu Enea, Dante, Rabelais, Calderon, Milton, Shakespeare, Cornelle, Goethe, Lamartine, Vigny, Hugo, Ibsen, Tolstol, Wagner.

Dar din operele unora se pot extrage zeci și sute de pagini cu idei scălciate, confuze, de sensualism și sentimentalism exagerat, maladiv.

Esențialul e ca cetitorul să știe elimina părțile slabe din cele bune.

Încă Horațiu spunea: „Quandoque dormitat etiam bonus Homerus”. Odiseul acestuia e tocmai un caracter... grec, cu multe scăderi.

Un pedagog ca Foerster consideră deplin justificată și firească pedeapsa lui Prometeu. Omul care nu se poate înfrâna pe sine, ajunge să fie distrus de consecințele impulsurilor sale.

Se știe că atât contagione sentimentală maladivă a produs Wertherul lui Goethe.

Shakespeare chiar, are unele piese nu tocmai succese, iar altele nu le poți da în mâna fiecărui cetitor. Tot asemenea Molière.

În fine, de ce să lungim vorba? Soarele, cât e de orbitor în strălucirea sa, examinat mai cu atenție la telescop, prezintă pete de umbre și penumbre.

Căminul e pus sub conducerea Păr. Barral, călugăr asumpționist, și se află în Bulev. Pache, No 15. — Faptele grăiesc dela sine și n'au nevoie de nici un comentariu.

Două calendare bune. Unul dela Bixad: *Calendarul bunului creștin*. L-au scos Părinții Basiliiani, acum a treia oară. Format mare, cu peste 100 pagini. (Preț: 15 Lei). Străbătut de un suflu de sănătoasă pietate dela paginile strict calendaristice și până la poeziile, articolele și chipurile ce fac din el un neprețuit sfătuitor spre bine a oricărei case creștine. — Celalalt e *Calendarul dela Blaj*, bogat, îngrijit ca totdeauna și mai ieftin ca oricând: 10 Lei. Indreptarul bisericesc cu amănunțite-i îndrumări tipiconale îl fac indispensabil stranelor și altarelor. Pe lângă prietenii câștigați în trecuții unsprezece ani, suntem siguri că acum își va câștiga o mulțime de alții noi. — O merită pe deplin.

Locale. Joi, în 6 Decembrie, la sărbătoarea sf. Ierarh Nicolae, va predica în catedrală [păr. *Nicolae Comșa*; iar Dumineca viitoare, a săptămânii a X-a d. Înălțarea sf. Cruci, păr. *Gregoriu Pădurean*, ambii profesori ai liceului nostru de băieți.

— A doua conferință din seria celor aranjate de »Reun. Femeilor Române Unite« din Blaj, a ținut-o Dumineca trecută, păr. *Gheorghe Dănilă*, canonic mitropolitan. Tema: Impărăția lui Dumnezeu pe pământ, conferențiarul a tratat-o viu, instructiv și atractiv totodată, spre cea mai mare plăcere și folos a lumii prezente.

Ducele Italiei și călugărul franciscan. Ziarele milaneze din prilejul recentei vizite a d. Mussolini în capitala Lombardiei, relevă un episod interesant. Și anume, observând între notabilitățile ieșite întru întâmpinarea sa și pe *P. Gemelli*, rectorul universității »S. Cuore«, fost medic, apoi convertit și intrat în monahism, iar acum savant de renume purtând haina Săracușului din Assisi, s'a îndreptat spre dânsul, i-a strâns mâna, și i-a zis, în auzul tuturor: »*Da, Părinte, dai pildă cum trebuie muncit*«. După care a lăudat publice activitatea universității în fruntea căreia stă *P. Gemelli*, presărându-și cuvintele elogioase cu citate din opere tipărite de acea universitate. De încheiere s'a adresat din nou umilului fiu al Sf. Francisc: »*Tot așa, și tot înainte, Părinte, și atunci totul va fi foarte bine*«.

Falsă vizionară. Episcopul de Metz, Msgr. Pelt, a scos mai nou o lucrare în care, pe temeiul unei serii de dovezi concludente, arată că *Ecaterina Filljung* († 1915) despre care s'a făcut multă vorbă, departe de a fi o vizionară în adevăratul înțeles al cuvântului, e o histerică. Și atâta tot. Nici vorbă deci de extasuri sau de profeții vrednice de stimă și crezământ. Intre altele, numitul ierarh scrie și rândurile elocvente: »*Nu vizionarele, ci episcopii sunt aceia, pe cari Spiritul Sfânt i-a rânduit la cârma Bisericii*«.

Aviator convertit. Face senzație în lumea elitei engleze convertirea la catolicism a *Lordului Sempill*, bine cunoscut peste mări și țări în urma succeselor aviatice repute în războiul mondial. Mărturisirea publică a crezului roman a făcut-o în biserica Sf. James din Londra, iar prima cuminecare în biserica franciscanilor din Crawley.

Apostolie cu ajutorul cinematografului. Doi franciscani din Mont-Poinsur au făcut o experiență, pe cât de norocos inspirată și reușită: s'au provăzut cu un aparat și cu un film de cinema — vieța Mântuitorului — și au pornit într'un turneu de patru săptămâni în regiunea Zaroli, din nordul Indiei. În acest răstimp au colindat 16 sate, dând »producții« pretutindenea; cu explicațiile potrivite,

firește. Și s'a dovedit că lumea se interesează extraordinar de mult de acest fel de a vesti pe Domnul. Ideea a plecat din Anglia, dela »*Catholic Truth Society*« care are deja o bibliotecă volantă de filme creștine, catolice.

Dela C. F. R. Cu începere dela 1 Ianuarie carnetele de identitate servind pentru călătoria cu preț redus pe C. F. R. pe seama tuturor funcționarilor publici și membrilor de familie, vor fi preschimbate cu formulare noi. Dispoziția aceasta se va executa după data menționată, pe măsură ce se vor confecționa carnetele noi. — Ca măsură transitorie, valabilitatea vechilor carnete se va prelungi până la 1 Aprilie 1935, fiind valabile cu ultima viză de pe Octombrie 1934—31 Dec. 1934.

† **Văd. Ana Micu, născ. Hozan**, a trecut la cele veșnice în Sânicoaara, la 26 Noembrie c., într'al 74-lea an al vieții și 23 al văduviei. — Odihnească în pace!

Telefonul „Unirii“

I. Sibiu. Nimic nou? Ciudat! »Telegrafistii« au amenințat doar formal, că vor spune despre episcopii noștri grozave »lucruri, întemeiate«. La rândul nostru i-am somat, tot formal și categoric, să le spună imediat, și fără cruțare. Totuși, preferă să tacă. Cred, poate, că Tăcerea e ca mierea. Poate. Ori-cum, e pagubă. Țara așteaptă cu interes extraordinar acest spectacol senzațional: Sibiu în rolul de cenzor moral! Succesul e asigurat prin simpla distribuție de roluri. Va fi un răs omeric în toată țara!

B. Cluj. Regretăm, că nu încapă în acest număr. Vom cerca însă s'o dăm cât mai curând. »Rugăciunea frontului unic«, tipărită cu aprobarea Ordinariatului grcat. de Oradea este, adevărat, foarte frumoasă și merită să fie cunoscută și rostită de toată lumea credincioasă. Publicându-o în întregime în numărul său din 25 Nov. c. »Renașterea« ortodoxă a Clujului face și ea un bun serviciu cauzei unirii. Fiindcă rugăciunea întreagă este închinată acestui gând, concentrat în ultima frază: »*Fecioară îndurătoare, roagă-te pentru unirea tuturor Românilor*«. Și nu ne îndoim, că mulți dintre cetătorii »Renașterii«, cari și de altfel se roagă la liturghie pentru unirea tuturor bisericilor, vor rosti de-acum cu toată căldura sufletului lor această rugăciune aleasă. — Față de acest serviciu făcut adevăratului, ce importanță mai are comentariul pe care înțeleptul îndrumător al bizantinului monitor clujan ține să-l pună în frunte? El, bietul, crede, că prin aceasta a prins »proselitismul catolic« în »flagrant delict«. »O epistolă neghioabă« e această rugă, pe care o publică numai spre »a se vedea omenia acestor adversari« (uniții), »cari surpă credința neamului în propria lui Țară«. Să nu vă mire această înțelepciune hazoasă. A produs-o capul deștept și duhul profund cucernic al marelui teolog, cunoscut în istoria universală sub numele de »bărbatul doamnei Sanda«. Pentru acest domn evlavios, rugăciunea nu poate fi decât »un flagrant delict«. — Să mori de răs, nu alta. Dar în același timp, să plângi de milă. Tare e sărac sufleteste bietul fost director de viitori preoți ortodocși și actual director al gazetei care îndrumă oficial gândirea preoților ortodocși dintr'o parte a Ardealului! Oricum, aceștia ar merita ceva mai bun!

R. Mediaș. Concelebrarea cu preoți de altă credință este strict oprită. Adevărul și rătăcirea nu pot sluji împreună, la același altar. Eventuale abateri dela această normă, săvârșite în trecut, nu dovedesc decât neștiința sau vina celor cari nu au ținut legea. La fel dorința actuală a unora dintre credincioși. — Pentru liniștirea și dumirirea acestora, e bine să li-se spună că nu numai biserica noastră stă pe acest punct de vedere, firesc și logic. Tot așa învață și poruncește și biserica

ortodoxă. Mai mult: aceasta a crezut de bine să dea și ordine severe în această privință. Iată, în copie, circulara de sub No. 9238—922, dată Cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhidieceza ortodoxă română de Albaulia și Sibiu. »*Vener. Sinod episcopesc ortodox român în ședința ținută la 22 Aug. 1921. No. 6. venindu-i la cunoștință, că în unele părți ale Mitropoliei preoții noștri îndeplinesc serviciul bisericesc în săboare, d. e. la cununii, la înmormântări, la sfințirea apei, la sf. Maslu, la rugăciuni pentru ploaie ș. a. împreună cu preoți de altă confesiune, în deosebi cu preoți gr. cat. sub urmări disciplinare interzice preoțimei noastre îndeplinirea de servicii în colaborare cu preoți de altă confesiune, și ne invită ca aceste dispozițiuni să le comunicăm preoțimei spre știre și conformare. — Când comunicăm pe calea aceasta dispozițiunile sf. Sinod episcopesc, venim a îndruma preoțimea noastră să se conformeze acestor măsuri decretate în interesul bunei rândului din biserică. Sibiu din ședința Consistoriului arhidiecezan, ca senat bisericesc, ținută la 19 Aprilie 1922. Dr. Ilarion Pușcariu, Arhiereu Vicar arhip. Mateiu Voilean, secretarsubstitut«.*

Med. Univ.

Dr. Viorica Bocoșiu-Fulicea
boli de gură și dinți și boli de
copii str. Avram Iancu 8.

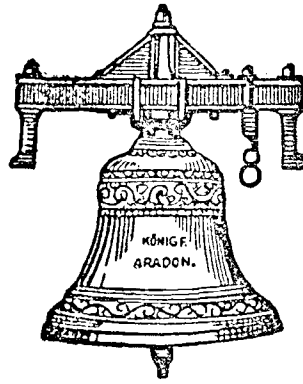
FRIDERIC HÖNIG
ARAD, STRADA BARIȚIU 10—21

Cea mai veche
și mai mare turnă-
torie de clopote
din România.

Fondată
la anul 1840

La comandă fabrică clopote de orice mărime, din cel mai curat bronz pentru clopote, pe lângă garanță mare și cu prefixarea precisă a tonurilor. Invenție proprie licențe

Rechizițe și scune de fer pentru clopote. Motoare electrice pentru clopotit. — Telefon 376.

RECLAMA
este sufletul comerțului

GROMEN & HERBERT S. A.

Fabrici de postav și stofe de modă, Sibiu
Depozit de desfacere

CLUJ, Cal. Reg. Ferdinand No 13
Telefon 959

Sezonul de toamnă a sosit și odată cu el noi modele de haine bărbătești, pardesiuri și paltoane de iarnă precum și postav pentru uniforme școlare.

Crepp negru pentru smoking și paltoane de iarnă pentru dame. Postavuri, pături de lână și covoare în asortiment bogat.

Calitate bună garantată. Serviciu prompt.

Prețuri vechi, efline și neurcate.